

Розвиток органічного виробництва — проблема загальнодержавна. Тільки далекоглядна державна політика у сфері аграрного сектору, а також розвитку споживчого ринку здатна забезпечити функціонування цих галузей економіки України.

Перехід до екологічного сільського господарства вкрай необхідний Україні. Це сприятиме розвитку екологічно чистої продукції, оздоровленню нації, а також дасть Україні можливість зайняти достойну нішу у виробництві та реалізації екологічно чистої продукції на ринках Європи й світу.

Література.

1. Патица В.П., Соломаха В.А. Перспективи використання, збереження та відновлення агробіорізноманіття України. / В.П. Патица, В.А. Соломаха - К.; ХімДжест, 2003. - С. 256.

2. Скальський В.В. Органічне землеробство: Проблеми та перспективи / В.В. Скальський. // Економіка АПК, 2010, №4, - С.48-53.

3. Грідін О.В. Про вдосконалення систем землеробства: матеріали міжнародної науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів, магістрів, та студентів [«Інтенсифікація і сталий розвиток сільськогосподарського виробництва»], (м. Харків, 11-12 квітня 2006 року) / Міністерство аграрної політики України, Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва. – Х.: ХНАУ. – 2006. – С. 65-66.

4. Яценко О.М., Завадська Ю.С. Світовий ринок органічної продукції: сучасний стан і перспективи розвитку / О.М. Яценко, Ю.С. Завадська // Екологічні, технічні та соціально-економічні аспекти ефективного використання матеріально-технічної бази АПК: Матеріали міжнар. наук.-практич. форуму, 17-18 верес. 2008 р. - Львів нац. агроуніверситет, 2008. - С. 271-278.

РИНКОВО-ПІДПРИЄМНИЦЬКА ТРАНСФОРМАЦІЯ МОДЕЛІ ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА СІЛЬСЬКИХ АГЛОМЕРАЦІЙ ХАРКІВЩИНИ В УМОВАХ ЙОГО ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

*Турченко М.М., к.е.н., професор,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Більше 10 років минуло з часу масового формування у аграрній сфері України підприємств організаційно-правова форма яких формально є безсумнівно ринково-підприємницькою. Але далеко не всі з них спромоглись перейти на режим функціонування,

характерний для більшості їх успішно процвітаючих аналогів у зарубіжних розвинених країнах. Цим самим вони продемонстрували відсутність прямої залежності якості господарювання від назви його організаційно-правової форми. І це в той час, коли у розвинених країнах Заходу ще у другій половині минулого століття були винайдені та успішно впроваджені у життя концепції ESOP¹, соціальної відповідальності, інтрапренерства, засад глобального управління нової парадигми управління і стратегічного менеджмента зокрема, а також інших ефективних форм та інструментів управління бізнесом та способів ведення конкурентної боротьби і досягнення конкурентних переваг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, орієнтованих на здійснення процесу ринково-підприємницької трансформації існуючої моделі внутрішнього середовища сільських агломерацій Харківщини дозволяє прийти до висновку про її невідповідність інтересам опрацювання та реалізації в окремих організаціях аграрного профілю інноваційних проєктів. Явними ознаками наявності такої невідповідності, як видно з рис., є неспроможність і небажання як агропромислових формувань так і закладів та установ соціальної сфери додержуватись вимог нової парадигми управління та Європейської Хартії місцевого самоврядування.

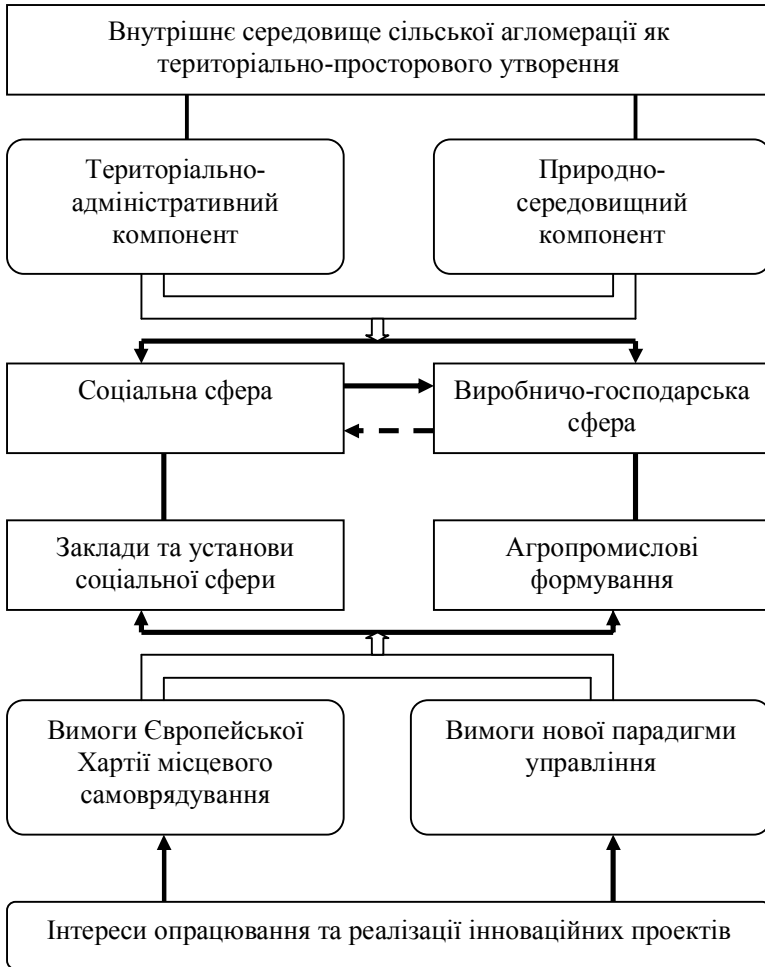
А заважає їм це зробити їх неоптимальні виробнича і організаційна структури та не виправдавши себе командно-адміністративна система управління. Все це відбувається на фоні нерационального адміністративно-територіального та деградуючого природно-середовищного компонентів внутрішнього середовища адміністративних районів.

Виходом із ситуації, що склалася має бути опрацювання генеральних планів оптимізації адміністративно-територіального устрою в межах адміністративних районів та формування на їх основі локальних (міжгосподарських) виробничих об'єднань кластерного типу.

Прикладом опрацювання таких планів можуть послугувати проєктні пророблення щодо формування та розвитку локального

---

¹ ESOP- програма «Участь персоналу у власності підприємства» яка передбачає реалізацію концепції розосередження капіталу шляхом передачі акцій персоналу.

Рис. 1. Принципова блок-схема процесу ринково-підприємницької трансформації внутрішнього середовища сільської агломерації в умовах глобалізації.

горизонтально інтегрованого виробничого об'єднання, спеціалізованого на виробництві свинини яке базуватиметься на конкретну сільську агломерацію Богодухівського району Харківської області – майбутню перспективну Іваношійчинську сільську агломерацію.

Загальна стратегія розв'язання соціально-економічних проблем в селах і сільських агломераціях Богодухівщини має включати п'ять стратегій:

— Стратегія 1. Формування раціонального адміністративно-територіального устрою району.

— Стратегія 2. Формування раціональної внутрішньорайонної системи спеціалізації та концентрації тваринництва.

— Стратегія 3. Розподіл потреби у поголів'ї сільськогосподарських тварин між окремими організаціями аграрного профілю які базуються на сільську агломерацію в межах її стратегічного поля бізнесу.

— Стратегія 4. Формування локальних горизонтально інтегрованих виробничих об'єднань кластерного типу.

— Стратегія 5. Формування оптимальної виробничої структури в кожній окремо взятій організації аграрного профілю, яка є учасником локального інтегрованого виробничого об'єднання кластерного типу.

— Стратегія 6. Формування оптимальної організаційної структури в кожній окремо взятій організації аграрного профілю, яка учасником локального інтегрованого виробничого об'єднання кластерного типу.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УКРАЇНІ

***Шаперенков А.В., к.е.н.,
заступник голови правління ПАТ ВіЕйБі Банк»***

У зв'язку із особливостями вітчизняного розвитку та сучасними кризовими подіями світового рівня, що змінили конфігурацію багатьох усталених економічних процесів, виникла потреба оцінити мотиваційний характер економічних проблем, у тому числі і проблем грошового забезпечення інноваційного потенціалу в Україні, що дозволить створити базові контури його подальшого розвитку та активізувати вітчизняні інноваційні процеси. Адже в Україні проблема грошового забезпечення інноваційного потенціалу обумовлена жорсткою обмеженістю грошових ресурсів і практичною відсутністю ефективних форм організації цього процесу.

Попри загальновизнану точку зору, що інноваційна модель розвитку економіки має стати для України основою її внутрішньої та зовнішньої політики, оптимістичних основ щодо реалізації цієї моделі поки що бракує. Так, у розвинутих країнах інноваційний чинник